

עפ"ת 27010/04/14 - ליבוביץ דוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27010-04-14 ליבוביץ דוד נ' מדינת ישראל
תת"ע 286-10-13
01 מאי 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
ליבוביץ דוד
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער הופיע

ב"כ המשיבה - עו"ד כנרת מור

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער נרשם דו"ח תנועה על כך שביום 07.07.13 בצומת הרחובות אלשיך וחזון איש בקהילת קודש - בני ברק, עבר עבירה של אי-מתן זכות קדימה בניגוד לתקנות 64(ב) ו-22(א) לת"ת.

המערער סבר כי לא עבר כל עבירה, כי עצר ונתן זכות קדימה כנדרש על-פי התמרור המורה כך, הוא התמרור 302, תמרור "עצור".

המדינה העידה עד בודד, הוא עורך הדו"ח, השוטר רס"מ רועי עידן. המערער העיד לעצמו כעד הגנה יחיד.

גרסתו של המערער, שהוא נהג כשורה, עצר כדרישת התמרור, צפה לכיוון התנועה המגיעה, הבחין במרחק מאוד מאוד גדול של 300-400 מטרים ברכב אחר, וחצה מחצית מהכביש ועצר כדי להיכנס לחלקו האחר, כך יש לנהוג בנסיבות.

בית משפט קמא, לאחר ששמע את עדותו של המערער ואת עדותו של איש המשטרה, הרשיעו בדין תוך שהוא קובע קביעות עובדה וממצאי מהימנות על סמך עדותו היחידה של השוטר, וכנגד עדותו של המערער.

בית משפט קמא דחה את טענותיו של המערער, שבנסיבות המקרה יש מחדל משטרתי בחקירת התיק בכך שלא חקרו

לפחות שלושה עדים פוטנציאליים - נהג הרכב האחר, נהג רכב "טויוטה קורולה", שעל-פי טענת השוטר לו לא נתן זכות קדימה בדרך, וכן שני שוטרים ששהו במקום יחד או ליד השוטר עורך הדו"ח. לגרסת המערער, ברכב הטויוטה קורולה היה יותר מבן אדם אחד - שלושה.

בית משפט קמא קבע בהכרעת הדין, תוך שהוא מצטט פסיקה הדנה בנושא מחדלי חקירה, כמו למשל ברע"פ 5089/12 בעניין **סצ'קו** ואחרים ומצא, שטענותיו של המערער בדבר הפרת זכויותיו כנאשם אין הצדקה להחילן בנסיבות תיק זה.

כאן המקום לומר, שהמערער, שהוא עו"ד בעצמו, ביקש לטעון טענות אלה אף כטענה מקדמית, ובצדק בית משפט קמא דחה אותן כטענות מקדמיות.

אומר, שאינני מסכים עם פסק דינו של בית משפט קמא עקרונית, ובנסיבות תיק זה גם כן. המערער הפנה בטיעונו את בית משפט קמא לע"פ 5019/09 **דביר חליוה נ' מדינת ישראל** (מיום 20.08.13), שהינו מתאים ורלוונטי מאוד לתיק שבפנינו.

בית משפט קמא, בכך שהסתפק בעדותו של השוטר, כאשר היה ברור שיש לפחות שלושה עדים פוטנציאליים, שגה הן מבחינה חינוכית והן מבחינה עניינית.

על-פי השקפתי, שקיבלה סוף סוף חיזוק מע"פ 5019/09, כאשר שוטר מחליט שלא לציין שמות שוטרים נוספים ועדי ראייה פוטנציאליים נוספים, הוא נותן לעצמו תפקיד של עד יחיד שרק על-פיו יישק דבר ומחבל בשיקול דעתו של בית המשפט, שבא לבחון את העדויות שבאות בפניו, אך מעבר לכך, אסור לה למערכת השפיטה, על כל ערכאותיה, לעודד התנהגות כזו של שוטרים.

לא הייתה מחלוקת, בנסיבות תיק זה, שהאיש המשטרה עצר את נהג רכב הטויוטה קורולה, עובדה שמתמיהה ומעוררת שאלה אם המערער הנהג העבריין למה היה צריך לעצור ולדבר עם הנהגים האחרים? כאשר שוטרים אינם עוצרים נהגים מעורבים באירועים (לא בבחינת הביטוי "מעצר" אלא בבחינת עיכובם), הדבר בדרך כלל, משום שלא ניתן לעשות כן, בנסיבות, הצורך לאפשר תמורה בדרך בצורה יעילה, אבל כאשר שוטר כבר עוצר נהג כזה, שהיה מעורב באירוע, לא ניתן לקבל כל הסבר מדוע לא נלקחים פרטיו, פרטי יתר העדים שברכב, לפחות ומעבר לכך מדוע הללו אינם מוזמנים לחקירה.

כך בוודאי לגבי שני שוטרים נוספים שהיו עדים לאירוע, ואם לא ראו דבר, שיתכבדו וירשמו דו"ח שלא ראו דבר. המשטרה חייבת, בנסיבות כאלה, לא ליצור מצב של עדות מול עדות, אלא לגבות את כל העדויות, והנני מדגיש, את כל העדויות, (אין מדובר במקרה **סצ'קו** שהייתה בו הודאה), תרצה המדינה - תזמן אותם כעדי תביעה, לא תרצה - לא תזמנם, אך לחקרים צריך.

עד עתה מפי, ועתה מפיו של בית המשפט העליון. כדי לא להרבות בציטוטים, אפנה לפסק דינו של כב' השופט מלצר מפסקה 40 לפסק הדין, וכן לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין באותו תיק. "**לעיתים, לא זו בלבד שבירור האשמה נשען על התרשמות מהעדים, אלא שהערכאה המבררת נדרשת לעשות כן, כאשר מונחות לפניו רק עדות מול עדות...כאשר ביצת משפט דן נאשם במצב שבו כל מה שיש לפניו הוא גרסת עד מול גרסת הנאשם, על בית המשפט לא לשאול את עצמו לצרכי הרשעה מי מבין השניים מהימן יותר, האם עדות הנאשם, ... עד כדי כך**

שלא נותר אפילו ספק סביר..."

"מבחינת דיני האיות כשלעצמן - אין מניע להרשיע אדם על סמך עדות יחידה... עם זאת, העובדה שהדבר אפשרי, אין משמעותה שהדבר רצוי..."

בסוף פסקה 46 לפסק הדין נאמרים הדברים הבאים: "כאשר המשטרה חוקרת תלונה נגד אדם, וכאשר מתוכנה ומבירורה של התלונה מסתבר, כי ההכרעה בבית המשפט תתבסס על גרסה מול גרסה, וכאשר נמצא כי יש עדים ישרים לאירוע, המשטרה חייבת לחקור את העדים הנ"ל, כל עוד הדבר איננו כרוך במאמץ בלתי-סביר..."

בנסיבות המקרה שבפנינו, הייתה חובה, לפחות, כאמור, לרשום את פרטיו של נהג הטיוטה קורולה ושל שני השוטרים הנוספים, ומשאלו לא נרשמו, אינני מוכן לתוצאה אליה הגיע בית משפט קמא. הנני סובר שקופחה הגנתו של המערער באופן חד-משמעי ובולט ולכן הנני מזכה אותו מכל אשמה.

מאחר והקנס שולם, המדינה תחזיר למערער את סכום הקנס.

ניתן והודע היום א' אייר תשע"ד, 01/05/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלדעלידינופרדויד